

Ni Elder Paul V. Johnson
Sa Seventy

Labaw Pa Ka nga Mananaug pinaagi Kaniya Nga Nahigugma Kanato

Ang mga pagsulay dili lamang aron sa pagsulay kanato. Mahinungdanon kaayo kini sa proseso sa pagbaton og diosnong kinaiya.

Ang matag kinabuhi sa yuta naglakip og mga pagsulay, ug mga kalisdanan, ug ang ubang mga pagsulay nga atong atubangon dinhi sa kinabuhi tingali grabe kalisud. Tingali mga sakit, pagbudhi, mga tintasyon, pagkamatay sa usa ka minahal, mga katalagman, o uban pa nga mga pag-antus, ang kasakit kabahin sa atong mortal nga kasinatian. Daghan ang naglibug kon nganong kinahanglan man gayud nga kita makasinati og malisud nga mga hagit. Nahibalo kita nga ang usa ka rason mao ang pagsulay sa atong hugot nga pagtuo aron pagsuta kon kita mobuhat ba sa tanan nga gisugo sa Ginoo.¹ Bulahan gayud kay kini nga kinabuhi sa yuta mao ang hingpit nga dapit sa pag-atubang—ug sa paglatas—niini nga mga pagsulay.²

Apan kini nga mga pagsulay dili lamang aron sa pagtesting kanato. Mahinungdanon kaayo kini sa proseso sa pagbaton og diosnong kinaiya.³ Kon

atubangon nato kini nga mga kasakit sa tukmang paagi, kini ipahinungod alang sa atong kaayohan.⁴

Si Elder Orson F. Whitney miingon: “Walay kasakit nga atong giantus, walay pagsulay nga atong nasinati ang makawang. . . . Ang tanan nga atong giantus ug ang tanan nga atong gilahunay, ilabi na kon kita mapailubon nga naglahutay niini, makapalig-on sa atong mga kinaiya, makapalimpyo sa atong mga kasingkasing, makapalambo sa atong mga kalag, ug makapahimo kanatong mas malumo ug manggiloy-on. . . . Pinaagi sa kasubo ug pag-antus, paningkamot ug kalisdanan, nga kita makaangkon sa edukasyon nga maoy atong gianhi aron maangkon.”⁵

Bag-ohay lang ang usa ka nuybe anyos nga batang lalaki nahiling nga adunay dili kasagaran nga kanser sa bukog. Ang doktor mipasabut sa resulta sa paghiling ug sa pagtambal,

nga naglakip og mga bulan sa chemotherapy ug ubang dagkong operasyon. Miingon siya nga lisud kaayo kini nga panahon alang sa batang lalaki ug sa iyang pamilya apan midugang dayon, “Ang mga tawo nangutana kanako, ‘Mao ra ba gihapon ko kon mahuman na kini?’ miingon ko kanila, ‘Dili, dili kamo mahimong mao ra gihapon. Mahimo kamong mas lig-on. Mahimo kamong talagsaon!’”

Usahay mora og ang atong mga pagsulay naka-focus diha sa mga dapit sa atong mga kinabuhi ug sa mga bahin sa atong mga kalag diin daw dili nato madala. Tungod kay ang personal nga pagtubo mao man ang gidahuman nga resulta niini nga mga hagit, dili ikatingala nga ang mga pagsulay mahimong personal ra kaayo—maayo kaayong pagkatunong sa atong piho nga mga panginahanglan o mga kahuyang. Ug walay usa nga dili apil, ilabi na dili mga Santos nga naningkamot sa pagbuhat sa unsay matarung. Ang ubang masulundon nga mga Santos tingali mangutana, “Nganong ako man? Naningkamot ko nga magbi-nuotan! Nganong gitugot man kini sa Ginoo nga mahitabo?” Ang nagdilaab nga hudno sa kasakit motabang sa paglimpyo bisan ang kinamaayohan sa mga Santos pinaagi sa pagtabang kanato nga mawala ang mga hugaw sa atong kinabuhi ug magpabilin ang mas lunsay.⁶ Bisin ang labing mahal nga bato nagkinahanglan og paghas-has aron matangtang ang mga hugaw. Ang pagkabuotan dili igo. Gusto kita nga mamahimong sama sa Manluluwas, kinsa nakat-on samtang giantus Niya ang “mga sakit ug mga kasakit ug mga pagtintal sa matag matang.”⁷

Ang Crimson Trail sa Logan Canyon mao ang akong paborito nga lakawan. Ang pinakadako nga bahin sa pagbaktas mao ang pagkatkat sa kinatumyan sa taas nga mga pangpang nga anapog ug nagtanyag og matahum nga mga talan-awon sa kimba ug sa walog nga anaa sa ubos. Ang pag-abut didto sa kinatumyan sa mga pangpang dili hinoon sayon. Ang agianan adunay kanunay nga pagkatkat; ug sa dili pa makaabut sa kinatumyan, ang mokatkat makasugat og bakilid kaayo nga bahin sa agianan; ug ang mga talan-awon sa kimba masalipdan

sa mga pangpang mismo. Ang katapusang panlimbasug mas angay lang sa paningkamot tungod kay sa higayon nga ang mokatkat anaa na sa kinatumyan, ang mga talan-awon hilabihan kanindot. Ang bugtong paagi nga makita ang mga talan-awon mao ang pagkatkat.

Usa ka sumbanan diha sa mga kasulatan ug sa kinabuhi nagpakita nga sa makadaghan nga mga higayon ang labing ngitngit, labing kuyaw nga mga pagsulay diha-diha dayon pagasundan og talagsaon nga mga panghitabo ug grabe nga pagtubo. “Kay human sa daghan nga kalisdanan moabut ang mga panalangin.”⁸ Ang mga anak sa Israel na-trap pag-abut sa Pulang Dagat sa wala pa kini mapikas.⁹ Si Nephi nag-atubang og kakuyaw, kasuko gikan sa iyang igsoong mga lalaki, ug daghang mga kapakyasan sa wala pa niya makuha ang mga palid nga tumbaga.¹⁰ Si Joseph Smith gibuntog sa gahum sa dautan nga hilabihan ka

kusog nga ingon og siya daw gitakda ngadto sa taman nga kalaglagaan. Sa dihang hapit na siya mawad-i og pag-laum, nanlimbasug siya sa pagtawag sa Dios, ug niana gayud nga higayuna mipakita kaniya ang Amahan ug ang Anak.¹¹ Kasagaran ang mga investigator mag-atubang og mga oposisyon ug kalisdanan samtang magkaduol ang ilang bunyag. Ang mga inahan nasyud nga ang mga hagit sa pagtrabaho mag-una sa milagro sa pagkatawo. Matag karon ug unya makakita kita og talagsaon nga mga panalangin nga mosunod dayon human sa dagkong mga pagsulay.

Sa dihang ang akong apohang babaye hapit na mag-19 anyos, nasakit siya nga nakapahimo kaniyang hilabihan kaluya. Sa kaulahian siya miingon, “Dili ko makalakaw. Ang akong wala nga tiil wala na gayud sa porma human sa akong pipila ka bulan nga hinigda. Ang mga bukog nanghumok sama sa usa ka espongha,

ug sa dihang akong gisabod sa salog ang akong tiil mora kini og nakuryentihan.”¹² Samtang anaa siya sa higdaanan ug anaa sa hilabihan nga pag-antus, nakaangkon siya ug nagtuon sa mga pamphlet gikan sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw. Naka-big siya ug sa kaulahian nagpabunyag. Daghang mga higayon nga ang piho nga hagit makaandam kanato alang sa usa ka butang nga hilabihan ka importante.

Taliwala sa mga problema, daw imposibling makita nga ang moabut nga mga panalangin mas molabaw pa kay sa kasakit, kaulawan, o kasakit sa dughan nga tingali atong nasinati ni-anang higayuna. “Sa pagkakaran ang tanang pagpanton daw dili makalipay, hinonoa makasakit hinoon: apan sa kapulihay kini magahatag sa bunga sa pagkamatarung ngadto kanila nga mamatuto pinaagi niini.”¹³ Si Apostol Pablo mitudlo, “Kay kining magaan ug lumalabay nga kasakit naandam alang kanamo sa labihan gayud kadako ug walay katapusang gibug-aton sa himaya.”¹⁴ Makapaintereres nga si Pablo migamit sa termino nga “magaan nga mga kasakit.” Naggikan kini sa usa ka tawo kinsa gibunalan, gibato, nag-ungaw sa kamatayon, gibilanggo, ug kinsa nakasinati og daghan pa nga mga pagsulay.¹⁵ Ambot lang kaha kon kita motawag ba sa atong mga kasakit og gaan. Apan kon itandi sa mga panalangin ug sa pagtubo nga atong madawat sa kaulahian, niining kinabuhia ug didto sa kahangturan, ang atong mga kasakit gaan ra gayud kaayo.

Wala kita mangita og mga pagsulay ug mga kalisdanan. Ang atong kagalingong panaw sa kinabuhi mohatag og sakto lang nga gidaghanon alang sa atong mga panginahanglan. Daghang mga pagsulay ang natural lang nga kabahin sa atong mortal nga pagpakabuhì, apan kini adunay mahinungdanong bahin sa atong pag-uswag.

Sa dihang hapit na matapos ang mortal nga pagpangalagad sa Manluluwas, nasinati Niya ang labing lisud nga pagsulay sukad—ang dili matukib nga pag-antus didto sa Getsemani ug sa Golgota. Kini mao ang nag-una sa mahimayaon nga Pagkabanhaw ug

ang saad nga ang tanan natong pag-antus mawala na sa umaabut nga panahon. Ang iyang pag-antus nag-una ngadto sa walay sulod nga lubnganan nianang buntag sa Pasko sa Pagkabanhaw ug ngadto sa atong umaabut nga pagka-immortal ug kinabuhiing dayon.

Usahay gusto kita nga motubo nga wala ang mga hagit ug molambo ang kalig-on nga wala ang bisan unsa nga panlimbasug. Apan ang pagtubo dili mahitabo pinaagi sa pagsubay sa sayon nga paagi. Atong hingpit nga masabtan nga ang usa ka atleta kinsa mobalibad sa lisud nga pagbansay dili gayud mamahimong world-class nga atleta. Kinahanglan gayud kita nga magmatnong nga dili mosalikway sa mga butang nga makatabang kanatong makabaton og diosnong kinaiya.

Walay usa sa mga pagsulay ug mga kasakit nga atong giatubang ang molapas pa sa atong makaya, tungod kay makapangayo kita og tabang gikan sa Ginoo. Makahimo kita sa tanang mga butang pinaagi ni Kristo, kinsa molig-on nato.¹⁶

Human sa pagkaayo gikan sa grabe nga mga hagit sa panglawas, si Elder Robert D. Hales mipakigbahin sa mosunod atol sa kinatibuk-ang kompetensya: “Sa pipila ka okasyon, akong giingnan ang Ginoo nga ako nakat-on gayud sa mga leksyon nga gitudlo ug dili na kinahanglan nga ako molahutay pa og dugang nga mga pag-antus. Ang ingon nga mga pangaliyupo daw walay

kapuslanan, tungod kay naklaro na kini ngari kanako nga kining makalimpyo nga proseso sa pagsulay kinahanglang antuson diha sa panahon sa Ginoo ug sa kaugalingong paagi sa Ginoo. . . . Ako . . . nakat-on nga dili ko mag-inusara sa pag-atubang niini nga mga pagsulay ug mga kasakit kondili ang mga anghel nga magbalantay moati-man kanako. Adunay pipila nga mora og mga anghel sama sa mga doktor, mga nurse, ug labaw sa tanan, sa akong pinalangga nga asawa, si Mary. Ug usahay, kon pagbuot sa Ginoo, ako pagahupayon sa mga pagbisita sa langitnong mga panon nga naghatag og kahupayan ug mahangturong mga pagpasalig diha sa panahon sa akong panginahanglan.”¹⁷

Ang atong Langitnong Amahan nahigugma kanato, ug kita “nasayud nga kon si kinsa man ang mobutang sa ilang pagsalig diha sa Dios pagabuligan sa ilang mga pagsulay, ug sa ilang mga kasamok, ug sa ilang mga kasakit, ug pagabayawon sa katapusan nga adlaw.”¹⁸ Sa umaabut nga panahon kon kita moadto na sa pikas nga kinabuhi, ganahan kita og labaw pa kay sa isulti sa usa ka tawo ngari kanato nga, “Sige, nahuman ka na.” Apan, ganahan kita nga ang Ginoo moingon kanato, “Maayong pagkabuhat, maayo ug kasaligan nga ulipon.”¹⁹

Ganahan ko sa mga pulong ni Pablo:

“Kinsa ba ang makapahimulag kanato gikan sa gugma ni Kristo? ang

pag-antus ba, o ang kasakitan, o ang paglutos, o ang kagutom, o ang kahubo, o ang katalagman, o ang espada ba? . . .

“Dili, hinonoa niining tanang mga butanga labaw pa kita ka mga mananaug pinaagi kaniya nga nahigugma kanato.”²⁰

Nasayud ko nga ang Dios buhi ug nga ang Iyang Anak, nga si Jesukristo, buhi. Nasayud usab ako nga pinaagi sa ilang tabang, kita mahimong “labaw pa ka mga mananaug” sa mga kasakit nga atong giatubang niining kinabuhi. Kita mahimong mahisama Kanila. Sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. Tan-awa sa 1 Pedro 1:6–8; Abraham 3:25.
2. Tan-awa sa 1 Pedro 2:20.
3. Tan-awa sa 2 Pedro 1:4.
4. Tan-awa sa 2 Nephi 2:2.
5. Orson F. Whitney, sa Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98.
6. Tan-awa sa Isaias 48:10; 1 Nephi 20:10.
7. Tan-awa sa Alma 7:11–12.
8. Doktrina ug mga Pakigsaad 58:4.
9. Tan-awa sa Exodo 14:5–30.
10. Tan-awa sa 1 Nephi 3–4.
11. Tan-awa sa Joseph Smith—Kasaysayan 1:15–17.
12. Amalie Hollenweger Amacher, wala mamantala nga kasaysayan nga anaa sa tigsulat.
13. Mga Hebreohanon 12:11.
14. 2 Mga Taga-Corinto 4:17.
15. Tan-awa sa 2 Mga Taga-Corinto 11:23–28.
16. Tan-awa sa Mga Taga-Filipos 4:13.
17. Robert D. Hales, “The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom,” *Liahona*, Ene. 2001, 6.
18. Alma 36:3.
19. Mateo 25:21.
20. Mga Taga-Roma 8:35, 37.

Bucharest, Romania

